

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ตัวฉันและบ้านของฉัน
MYSELF AND MY HOME

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 44908
วัน, เดือน, ปี 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

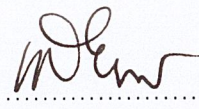
ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คนบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีขวินิตย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

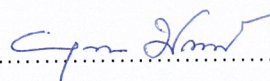

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

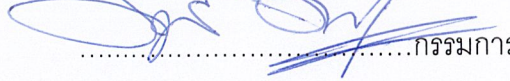

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

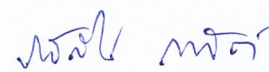

.....กรรมการ
(อาจารย์กัญจนา คำไสกี)

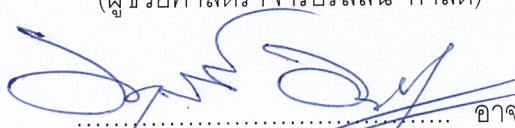

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ตัวฉันและบ้านของฉัน
	MYSELF AND MY HOME
ชื่อ	นางสาวอโณทัย ศิริชัย
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อนุพงษ์ คุชาชีวะ

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ "ตัวฉันและบ้านของฉัน" (Myself and my home) เป็นเรื่องราวความรู้สึกจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าที่ต้องอยู่บ้านเพียงลำพัง เพราะสมาชิกในครอบครัวต่างแยกทางกันไปเนื่องจากปัญหาภายในครอบครัว เมื่อได้อยู่กับสภาพเช่นนี้เป็นระยะเวลาอันยาวนาน ข้าพเจ้าจึงรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว กัดเคี้ยว กัดกิน มีเพียงช่วงเวลาแห่งการรอคอย และรวมไปถึงการถูกทอดทิ้ง จากสิ่งที่กล่าวมาทำให้เกิดความไม่พึงพอใจและเจตคติที่ไม่ดีต่อชีวิต แต่อีกนัยยะหนึ่ง มันยังบ่งบอกถึงวิกฤตที่เกิดขึ้นในสถาบันครอบครัวของสังคมในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี เพื่อเป็นการเตือนใจพ่อแม่ไม่ให้เลี้ยงดูบุตรแบบปล่อยปละละเลย เพราะจะทำให้บุตรเป็นเด็กที่มีปัญหา อีกทั้งยังต้องการให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยการใช้รูปทรงของตัวเองอยู่ในห้องหรือมุมใดมุมหนึ่งของบ้านกับสิ่งของเครื่องตกแต่งที่อยู่ร่วมกันทุกวัน ภายใต้บรรยากาศที่เงียบเหงาและว่างเปล่าผ่านกระบวนการพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph) ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถใช้แทนข้อความหมายตามแนวความคิด เป็นจำนวนทั้งสิ้น 6 ชิ้น พร้อมทั้งได้ทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ ในการแทนค่าความหมายตลอดจนวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบอย่างละเอียด เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกภาพในชิ้นงาน ผลงานศิลปะชุดนี้สำเร็จลงได้ตรงตามวัตถุประสงค์และแนวความคิดที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งต่อคุณแม่ที่ กรุณาให้ความอุปถัมภ์ด้านการศึกษาในสาขา
วิชาเรียนที่ชอบ ขอขอบคุณคุณย่า คุณพ่อ น้องเล็ก อาเฮียที่ให้กำลังใจมาตลอด และเพื่อนๆทุกคนที่
ช่วยทำให้ข้าพเจ้าเรียนได้อย่างมีความสุขจนสามารถมาตลอด 4 ปีการศึกษา ตลอดจนคุณจารย์ผู้
ทรงคุณวุฒิ และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณ อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาผู้
ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้คำปรึกษา ชี้แนะและแก้ปัญหาของการทำงานทุกชั้นในการสร้าง
สรรค์งานศิลปะ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	3
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิดสร้างสรรค์	8
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	9
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์	22
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	25
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	25
การจัดองค์ประกอบภาพ	31
5 บทสรุป	36
บรรณานุกรม	37
ผลงานศิลปะ	38
ประวัติผู้เขียน	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกสุดและมีความสำคัญต่อบุคคลตั้งแต่แรกเกิด ประสบการณ์ต่างๆ ที่เด็กได้รับจากครอบครัวล้วนมีผลต่อพัฒนาการของเด็กทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการทางอารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพ สิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว ได้แก่ บุคคลภายในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พ่อและแม่ ซึ่งเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็ก พ่อและแม่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับบุตร เพราะโดยปกติบุตรมักจะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดกับตนเองที่สุด สัมพันธภาพภายในครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างพ่อ แม่และบุตร ต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอคงเส้นคงวา ท่าทีที่พ่อและแม่มีต่อเด็กมีผลต่อพัฒนาการของเด็กมาก พ่อและแม่ที่เข้าใจบุตรเอาใจใส่รักใคร่ละยอมรับบุตร มีความรู้สึกเอื้ออาทรต่อกัน จะทำให้เด็กมีความพึงพอใจต่อชีวิต มีเจตคติที่ดีต่อชีวิต และสามารถปรับตัวไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป มีการศึกษาพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ขาดแคลนความรักความอบอุ่นมักจะเป็นเด็กที่รักใคร่ไม่เป็น และมักกลายเป็นเด็กที่มีปัญหา นอกจากนี้ วิธีการที่พ่อและแม่อบรมเลี้ยงดูบุตร เช่นเลี้ยงดูบุตรแบบเผด็จการ ประชาธิปไตย ปล่อยปละละเลย ทะนุถนอมมากเกินไป หรือเข้มงวดกวดขัน รวมทั้งเจตคติที่พ่อและแม่มีต่อบุตร ระดับการศึกษาของพ่อและแม่ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความคาดหวังของพ่อและแม่ ตลอดจนจำนวนพี่น้องล้วนมีผลต่อการเกิดของเด็ก ล้วนแต่เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาในด้านต่างของเด็กทั้งสิ้น ครอบครัวจึงเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุด เพราะวัยเด็กเป็นวัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างบุคลิกภาพในด้านต่าง ๆ¹

เนื่องจากวัยเด็กเป็นวัยที่ต้องการคนที่ดูแลเอาใจใส่อบรมเลี้ยงดูเป็นอย่างมาก ดังนั้นพ่อและแม่ควรจะให้เวลากับบุตรของตนในการเลี้ยงดูสั่งสอนอบรม เพื่อให้เด็กพัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไปในภายภาคหน้า แต่ปัจจุบันนี้ปัญหาของสังคมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด อาชญากรรม มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำแท้ง ฯลฯ ก็พบว่าปัญหาของสังคมเหล่านี้ล้วนมาจากคนที่บุคคลที่ขาดการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนอย่างดีจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ทำให้บุคคลเหล่านี้ขาดวิจารณญาณ ขาดการตัดสินใจที่ดี

¹ ขนิษฐา วิเศษสาร , จิตวิทยาทั่วไป (กรุงเทพมหานคร : งานตำราและเอกสารการพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2540) : หน้า 45

ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์ทุกคนย่อมรู้จักสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันอันดับแรก ก่อนที่จะรู้จักกับสถาบันอื่น เพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานในการอบรมมนุษย์ ดังนั้นบ้านจึงเป็นสถานที่ที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอื้ออาทร ความเข้าใจ และสัมพันธ์ภายในครอบครัว นั้นเป็นภาพรวมของความรู้สึกและความเข้าใจเกี่ยวกับบ้านตามความคิดเห็นของคนโดยทั่วไป แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็น เข้าใจ และเกิดความรู้สึกเกี่ยวกับบ้านในสภาพสังคมปัจจุบันนั้น เป็นบ้านที่มีเพียงสิ่งของเครื่องใช้ ไม่ได้ให้ความรู้สึกว่าเป็นบ้าน เพราะบ้านหลังนี้ไม่มีความอบอุ่น และไม่มีบรรยากาศของความเป็นครอบครัว ไม่มีช่วงเวลาที่เราเรียกว่า สัมพันธ์ภายในครอบครัว เนื่องจากไม่มีพ่อแม่พี่ชายและน้องสาวอยู่ด้วย จึงทำให้รู้สึกว่ายู่ลำพังเพียงคนเดียว มองไปภายในบ้านแล้วรู้สึกว่าไม่มีใคร มีแต่ความเหงา ความมกคตัน ช่วงเวลาแห่งการรอคอย รวมไปถึงความรู้สึกที่ถูกทอดทิ้ง และสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุการณ์หนึ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับสถาบันครอบครัวในสังคมปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการเตือนใจให้พ่อแม่และผู้ปกครองไม่ให้เลี้ยงดูบุตรแบบปล่อยปละละเลย เพราะจะทำให้บุตรเป็นเด็กที่มีปัญหา
2. ให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว ความรัก ความอบอุ่น ความเอื้ออาทร ความเข้าใจและสัมพันธ์ภายในครอบครัว
3. เพื่อเป็นการปกป้องบุตรและเยาวชนให้ห่างไกลจากปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหา ยาเสพติด ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการทำแท้งเถื่อน ปัญหาอาชญากรรมและปัญหาต่างๆอีกมากมายที่ผลของมันนั้นเกิดขึ้นมาเป็นลูกโซ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ในเนื้อหาความรู้สึที่สะท้อนอารมณ์ ส่วนตัวของข้าพเจ้า ที่เหงาและโดดเดี่ยว ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะ
2. แนวทางในการสร้างสรรค์เป็นไปในแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract)
3. เทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph)
4. จำนวนผลงานมี 6 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 56 X 56 ซม.
 - 4.2 ขนาด 86.5 X 56 ซม.
 - 4.3 ขนาด 86.5 X 56 ซม.
 - 4.4 ขนาด 86.5 X 56 ซม.
 - 4.5 ขนาด 53.5 X 84 ซม.
 - 4.6 ขนาด 53.5 X 84 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

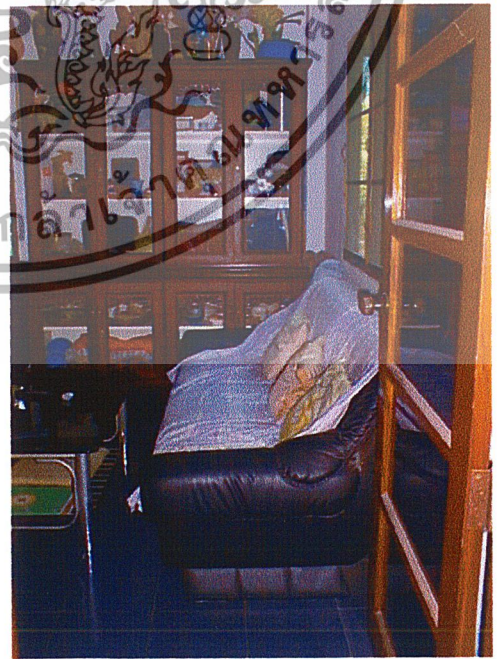
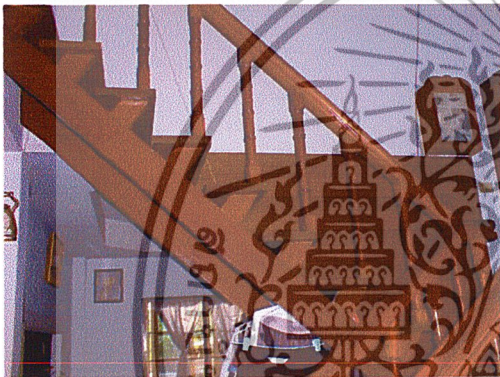
บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

จากการที่ปัจจุบันมีค่านิยมที่เปลี่ยนไป สิ่งของและเงินทองมีค่ามากกว่าความรู้สึกบางอย่างที่มีค่าทางจิตใจ เช่น การได้รับความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลที่ดีจากพ่อแม่ และการให้คำปรึกษาในยามที่พวกเขาต้องการ ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองบางคนที่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับบุตร ได้แก่ ซื้อสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวก และเครื่องเล่นต่างๆ ทิ้งไว้ให้กับบุตรของตน จนเป็นความเคยชินและมองข้ามความรู้สึกบางอย่างของบุตรไป ว่าสิ่งที่ต้องการจริงๆ แล้วคืออะไร ทำให้เด็กบางคนที่ขาดความรัก ความเข้าใจ การเอาใจใส่ให้คำปรึกษาจากผู้ปกครอง ทำให้เด็กเหล่านี้เป็นเด็กที่ไม่มีสมาธิจดจ่อชีวิต ไม่มีเจตคติที่ดีต่อชีวิต และไม่สามารถปรับตัวไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้ จนกลายเป็นเด็กที่มีปัญหา เพราะขาดการอบรมเลี้ยงดู และการให้คำปรึกษาที่ดี และการที่เด็กเหล่านี้อ่อนวัยวุฒิความรู้และประสบการณ์ทำให้ขาดการตัดสินใจที่ดี จึงทำให้เป็นกลายเป็นเด็กที่มีปัญหา

ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่รับประสบการณ์ตรง ซึ่งรับบรรยากาศดังกล่าวมาอย่างจำเริญในการดำเนินชีวิต เนื่องจากข้าพเจ้าได้อยู่ภายใต้ครอบครัวที่ไม่เหมือนครอบครัว เพราะพ่อและแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกันภายในบ้าน เนื่องจากทั้งคู่ได้แยกทางกัน โดยที่แม่ได้พาพี่ชายไปอยู่ด้วย น้องสาวก็ได้หนีออกจากบ้านไปตั้งแต่พ่อแม่ได้แยกทางกัน ทำให้ปัจจุบันนี้ภายในบ้านมีเพียงข้าพเจ้า พ่อ และคุณย่าอาศัยอยู่ แต่ข้าพเจ้ากับพ่อไม่ค่อยได้เจอกัน เพราะท่านเลิกจากการทำงานเป็นเวลาเด็กและไปทำงานในตอนสาย โดยปกติข้าพเจ้าจึงอยู่ภายในบ้านกับคุณย่าเพียง 2 คน ด้วยประสบการณ์และบรรยากาศดังกล่าวมานี้จึงมีผลกระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าโดยตรง โดยเฉพาะความรู้สึกของความโดดเดี่ยว อ้างว้าง อันเกิดจากการรอคอย ความรู้สึกเหล่านี้ได้เป็นจุดบันดาลใจให้ข้าพเจ้าได้นำมาถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ คล้ายเป็นตัวแทนความรู้สึกของเด็กที่มีปัญหาในสังคมนี้

ภาพประกอบที่มาของแรงบันดาลใจ

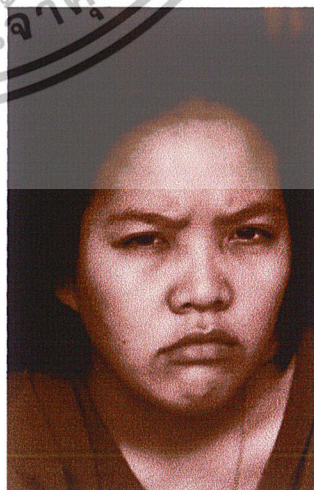
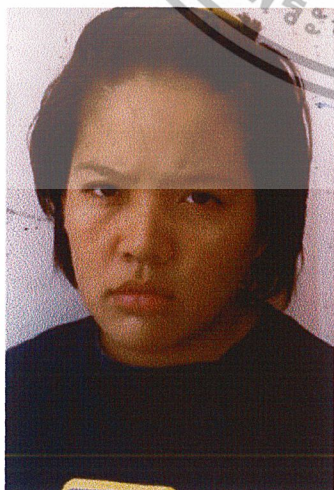

บรรยากาศของบ้านที่เสียบเหงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุ๊กตาหมีของข้าพเจ้าในแบบต่างๆ

ใบหน้าที่แสดงอารมณ์ไม่พอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลทางด้านรูปแบบมาจาก Juli Haas ศิลปินภาพพิมพ์แม่พิมพ์ร่องลึก ผลงานของศิลปินท่านนี้เป็นไปในแบบกึ่งนามธรรม เพราะมีการบิดเบือนรูปทรงมนุษย์ไปจากความเป็นจริง เนื้อเรื่องของผลงานของศิลปินท่านนี้เกี่ยวกับครอบครัว เช่น ผลงานที่มีชื่องานว่า Cry Baby Cry เป็นเรื่องราวของแม่ที่ร้องเพลงกล่อมลูก เพื่อที่ให้ลูกหยุดร้องไห้ ส่วนผลงานที่มีชื่อว่า Father , Mother เป็นการถ่ายทอดพ่อและแม่ตามความคิดและจินตนาการส่วนตัวของตัวศิลปิน ภายในงานมีองค์ประกอบที่สวยงามแปลกตา เพราะตัวประธานในงานใหญ่มากจนทำให้รู้สึกว่าได้โดดเด่นและมีองค์ประกอบแน่นไปทั้งภาพ มีการใช้สีสรรคที่สะดุดตาด้วยสีวรรณะร้อนเป็นส่วนมาก

Cry Baby Cry

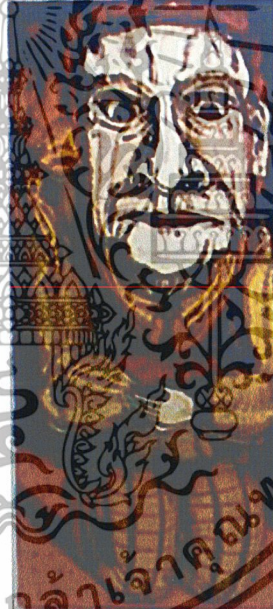
30 X 25 cm

oil based graphic chemical etching

ink blue-black, Hahnemuhle paper

Technique: Intaglio, drypoint, water

Color¹

Father , Mother

64 cm x 28 cm

oil based graphic chemical etchin

ink blue-black, Hahnemuhle paper

Technique: Intaglio, drypoint, water

Color²

¹ Weisberg , Ruth.The best of printmaking (Massachusettes : Rockport Publishers, Inc.,1997),p.24

² Weisberg , Ruth.The best of printmaking (Massachusettes : Rockport Publishers, Inc.,1997),p.26

แนวความคิด

คุณพ่อ คุณแม่แยกทางกัน พี่ไปอยู่กับคุณแม่ น้องหนีออกจากบ้าน คุณพ่อน้อยครั้งที่จะมีเวลาอยู่บ้าน ข้าพเจ้าอยู่กับคุณย่าสองคน ดูเหมือนว่าสิ่งของเงินทองจะมีคุณค่ามากกว่าความรู้สึกทางจิตใจ กับความเหงาความโดดเดี่ยวที่เกิดขึ้นมา กลับสร้างความไม่พึงพอใจและเจตคติที่ไม่ดีต่อชีวิต ทั้งหมดเป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า แต่อีกนัยยะหนึ่ง มันยังบ่งบอกถึงวิกฤตที่เกิดขึ้นในสถาบันครอบครัวของสังคมยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพครอบครัวของข้าพเจ้าที่ไม่มีบรรยากาศของความเป็นครอบครัว ด้วยประสบการณ์และบรรยากาศดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงอารมณ์ของความเหงา ออ้างว้าง โดดเดี่ยว โดยรวมไปถึงการผูกทอดทิ้ง ดังนั้นข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการใช้รูปทรงของตัวเองลำพังเพียงคนเดียว อยู่ภายในห้องหรือมุมใดมุมหนึ่งของบ้านกับสิ่งของเครื่องตกแต่งที่อยู่ร่วมกันทุกวัน ภายใต้บรรยากาศที่เงียบเหงาและว่างเปล่า มีการใช้เส้นรอบนอกของรูปร่างต่างๆ ในการเสริมภาพให้แสดงถึงลักษณะที่ลอยเคว้างคว้าง ขาดที่ยึดเหนี่ยวในรูปแบบที่ข้าพเจ้าพบเห็นจริง และมีการแต่งเติมเพิ่มขึ้นตามอารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้าเอง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดขั้นตอนการทำงาน โดยเริ่มจากการหาข้อมูลมาสร้างสรรค์ ด้วยขั้นตอนการสร้างสรรค์ภาพร่าง เพื่อที่จะนำมาคัดเลือกเป็นผลงานจริง และสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยกระบวนการทางภาพพิมพ์

การศึกษาและหาข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่สืบเนื่องมาจากแนวความคิดที่กำหนดไว้ในเบื้องต้น ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาจากแหล่งข้อมูลจริงก่อนที่จะนำมาสร้างสรรค์ เป็นผลงานศิลปะ แหล่งข้อมูลแรก ข้าพเจ้าเก็บข้อมูลโดยการถ่ายภาพของตัวเองที่มีใบหน้าเหงา เศร้า เบื่อหน่ายและโกรธ โดยพยายามที่จะเน้นอารมณ์ที่ปรากฏออกมาจากใบหน้า และให้ความสำคัญกับใบหน้ามากที่สุด แหล่งข้อมูลที่สองเกี่ยวกับข้อมูลของตุ๊กตาหมีที่ข้าพเจ้ามีภายในบ้านของข้าพเจ้าเอง แหล่งข้อมูลสุดท้ายคือข้อมูลภายในบ้านของข้าพเจ้า โดยเก็บภาพบรรยากาศของห้องและมุมต่างๆภายในลักษณะบ้านที่ไม่ค่อยมีคนอยู่หรือใช้งาน รวมถึงสิ่งของที่อยูภายในนั้น เช่น โต๊ะ นาฬิกา รูปถ่ายของเล่น และสิ่งของต่างๆที่มีประดับให้เห็นอยู่ภายในบ้านแต่ไม่มีคนใช้ จำนวนเก้าอี้ที่มีครบต่อสมาชิกภายในบ้านแต่ก็ไม่มีคนนั่ง อีกทั้งข้าพเจ้ายังได้ศึกษาจากหนังสือตกแต่งภายในสำหรับเด็ก เพื่อที่จะนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างภาพร่าง

การนำข้อมูลเข้าสู่การสร้างสรรค์ ข้าพเจ้านำรูปทรงมาสร้างภาพร่างด้วยการปรับปรุงแก้ไขให้ตรงความต้องการ โดยใช้โครงสร้างของใบหน้าของข้าพเจ้าโดยที่มีลำตัวเป็นตุ๊กตามาเป็นโครงสร้างหลักและและใช้สีเส้นและบรรยากาศที่บ่งบอกถึงสภาพเกินจริง ที่ออกมาจากความรู้สึกภายในให้เกิดความกลมกลืนระหว่างรูปทรงกับบรรยากาศที่เกิดจากสถานที่จริงมาและมีการแต่งเติมเพิ่มขึ้นตามความรู้สึกและจินตนาการของข้าพเจ้าเอง แสดงความรู้สึกถึงความเหงา โดดเดี่ยว อ่างว้างและที่แกมความตลกขบขันประชดประชันเล็กน้อย และไม่นำเข้าไปอาศัยอยู่ภายในบ้านหลังนี้

โดยมีขั้นตอนการสร้างภาพร่างดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลจากสถานที่จริง เช่น ภาพถ่าย
2. คัดเลือกต้นแบบจากภาพร่างลายเส้น
3. นำต้นแบบจากภาพถ่ายมาตัดต่อตกแต่งด้วยระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ดูเป็นชิ้นส่วนที่กลมกลืนกัน แล้วนำมาจัดวางองค์ประกอบตามภาพร่างลายเส้น
4. พิมพ์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์และขบวนการถ่ายเอกสาร
5. นำมาตกแต่งด้วยสีน้ำ สีเทียน สีอะคริลิก เครื่องยง ฯลฯ ให้ได้บรรยากาศและความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าตามจินตนาการของที่ข้าพเจ้าต้องการ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1 มีจำนวน 5 ชั้นนำไปสร้างเป็นผลงานจริง 1 ชั้น
 ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวน 3 ชั้นนำไปสร้างเป็นผลงานจริง 1 ชั้น
 ภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวน 7 ชั้นนำไปสร้างเป็นผลงานจริง 2 ชั้น
 ภาพร่างชุดที่ 4 มีจำนวน 6 ชั้นนำไปสร้างเป็นผลงานจริง 2 ชั้น

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 มีภาพร่างทั้งหมด 5 ชิ้น ข้าพเจ้าได้กำหนดรูปทรงของตัวเองเป็นหลัก โดยมีใบหน้าเป็นหน้าของข้าพเจ้าแต่ลำตัวเป็นตุ๊กตาหมี อยู่ภายในห้องหรือมุมใดมุมหนึ่งของบ้าน กับสิ่งของเครื่องตกแต่งที่อยู่ร่วมกันทุกวัน เพื่อแทนค่าตัวเองเป็นเหมือนตุ๊กตาที่ถูกทิ้งขว้าง ภายใต้บรรยากาศที่เงียบเหงาและว่างเปล่า ข้าพเจ้าต้องการที่จะนำเสนอภาพครอบครัวของข้าพเจ้า ที่ไม่มีบรรยากาศของความเป็นครอบครัว ด้วยบรรยากาศที่ทำให้ดูเงียบเหงาไม่น่าอยู่อาศัย ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงอารมณ์ของความเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว โดยรวมไปถึงการถูกทอดทิ้ง ในรูปแบบที่ข้าพเจ้าพบเห็นจริง ใช้เส้นรอบนอกของรูปร่างต่างๆ ในการเสริมภาพให้แสดงถึงลักษณะที่ลอยแคว้งคว้าง ชาติที่ยึดเหนี่ยว และมีการแต่งเติมเพิ่มขึ้นตามอารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้าเอง แต่ในภาพร่างชุดนี้ยังคงมีปัญหาในการหาข้อมูลเพื่อที่จะนำมาสร้างภาพร่าง จึงมีการจัดวางองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน โดยใช้ฉากหลังของภาพร่างเป็นบรรยากาศภายในบ้าน จึงทำให้เกิดรูปแบบที่ซ้ำกันมากเกินไป

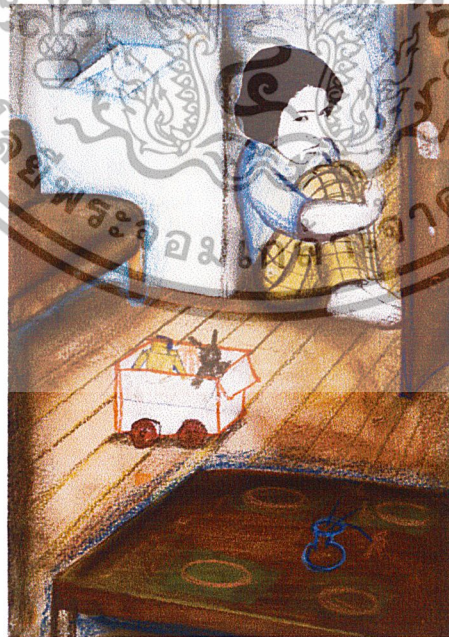
ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะในภาพร่างชิ้นนี้มีบรรยากาศความเป็นบ้านที่ดูแล้วใหญ่และโอโงะ ทำให้ดูแล้วรู้สึกได้ถึงความเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว แคว้งคว้าง ล่องลอย ได้มากกว่าภาพร่างชิ้นอื่นๆ และที่บันทึกได้ข้าพเจ้าได้ติดรูปพ่อแม่อยู่ทำให้รู้สึกเหมือนขาดพ่อแม่และมีเพียงแค่รูปถ่ายทิ้งไว้ให้ดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

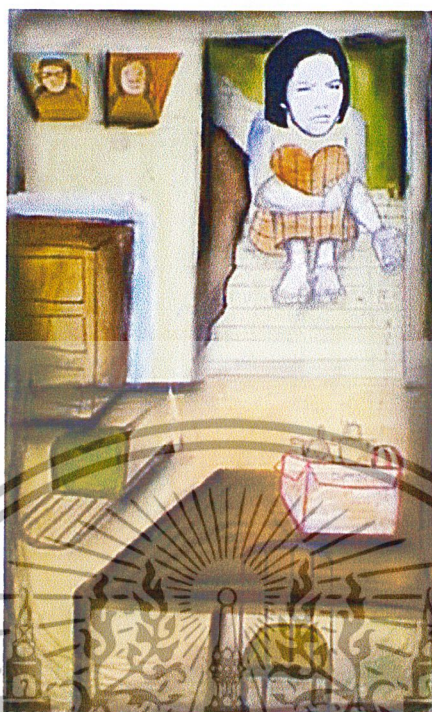

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุด 2 มีภาพร่างทั้งหมด 3 ชิ้น ข้าพเจ้าได้กำหนดให้ตัวประธานนั่งกอดเข้าอยู่ในมุมต่างๆของบ้าน และบรรยากาศที่มีตึกขมุกขมัวเพื่อบ่งบอกถึงอารมณ์ที่เหงา โดดเดี่ยว อึดอัด และกดดัน ที่จะต้องอยู่คนเดียว ในบรรยากาศที่ไม่มีใครอยู่เป็นเพื่อน เหมือนความรู้สึกที่ขาดหายไป มีเพียงสิ่งของเครื่องใช้และรูปถ่ายทิ้งไว้ให้ดู เป็นสิ่งของที่มีค่าทางจิตใจ ในภาพร่างชุดนี้มีการหาข้อมูลมาจากบ้านเพื่อให้ได้ความรู้สึกมากขึ้น แต่ยังคงขาดในรายละเอียดของสัญลักษณ์ จึงทำให้ภาพร่างชุดนี้ไม่มีสัญลักษณ์เข้ามาในงาน

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากในภาพร่างชิ้นที่ 3 นี้มีพื้นที่ว่างเข้ามาอยู่ในงานมากทำให้รู้สึกถึงบรรยากาศของบ้านที่ดูแล้วเหงา เพราะมีรูปทรงของข้าพเจ้าภายในบ้านที่ดูกว้างขวางจนไม่น่าจะอยู่ได้เพียงคนเดียว และสีหน้าท่าทางที่บ่งบอกถึงอาการเบื่อหน่ายได้มากกว่าภาพร่างชิ้นอื่นๆ อีกทั้งยังมีสีสันที่ดูแล้วถ่ายทอดถึงความเหงาได้ดี

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 44908
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 7

ภาพร่างชุดที่ 3 สร้างขึ้นมาทั้งหมด 7 ชิ้น โดยรวมแล้วข้าพเจ้ายังใช้การจัดวางองค์ประกอบในลักษณะเดียวกันโดยกำหนดให้รูปทรงของตัวข้าพเจ้าเป็นประธานมีลักษณะเป็นตัวเป็นตุ๊กตา เน้นที่อารมณ์ที่ถ่ายทอดออกมาทางใบหน้าซึ่งบ่งบอกถึงความเปื้อนหนายที่ต้องอยู่ในบ้านเพียงคนเดียว มีการใส่สัญลักษณ์คือบ้านไฟใหม่เพื่อแทนค่าถึงบ้านที่อยู่แล้วไม่มีความสุข และมีการใส่ตัวหนังสือลงไปในการร่างแต่ละชิ้นเพื่อเป็นการบรรยายอารมณ์ที่ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่ออยู่ในบ้านกดดัน แต่ยังคงขาดข้อมูลในการหารูปหมี

ภาพร่างชิ้นที่ข้าพเจ้านำมาขยายเป็นผลงานจริงชุดที่ 3 คือภาพร่างชิ้นที่ 5 และ 6 เพราะในภาพร่างชิ้นที่ 5 มีการใส่ซึ่งข้างลงไปทำให้ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องรอคอยแม่มารับตอนเมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าจะเล่นชิงช้าเพื่อเป็นการฆ่าเวลา ส่วนในภาพร่างชิ้นที่ 6 มีองค์ประกอบที่ลงตัว และมีสัญลักษณ์ต่างๆที่อยู่ในงานอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

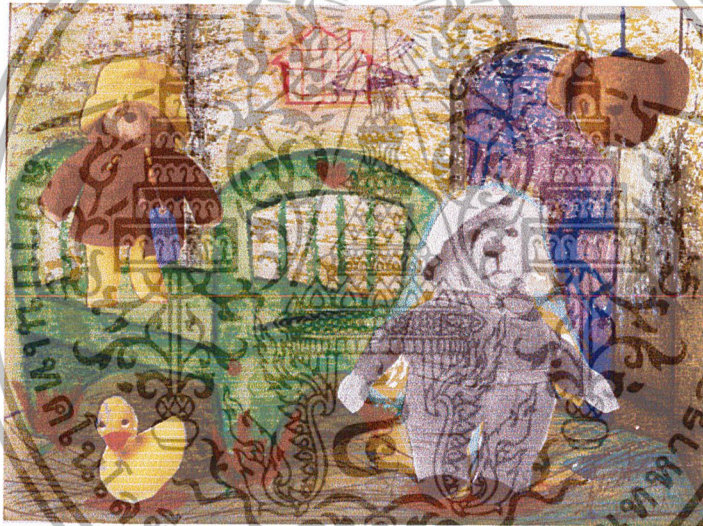

ภาพร่างชิ้นที่ 2

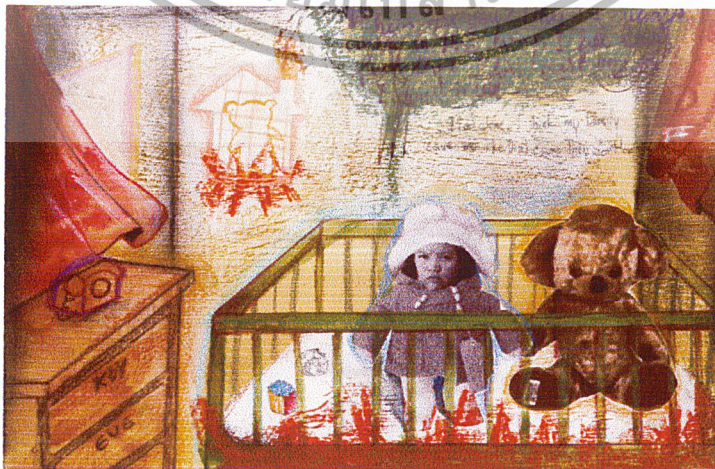
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพร่างขั้นที่ 4

ภาพร่างขั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 มีภาพร่างทั้งหมดจำนวน 6 ชิ้น ในภาพร่างชุดนี้ยังคงแนวความคิดเดิมจากชุดแรก มีการเพิ่มเติมพื้นผิวในงานเพื่อให้มีความเป็นบรรยากาศมากยิ่งขึ้น และพื้นหลังเป็นบรรยากาศที่อยู่ในห้องนอน เพื่อเน้นถึงอารมณ์ความรู้สึกที่รู้สึกได้เพียงส่วนตัวไม่มีใครมาแบ่งรับอารมณ์นี้ได้ มีการใช้ตัวตุ๊กตามาอยู่เป็นเพื่อนภายในห้องนอนเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พ่อแม่และผู้ปกครองซื้อมาให้ลูกเล่นเพื่อแก้เหงา ในภาพร่างชุดนี้

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 และ 5 มาขยายเป็นผลงานจริง เพราะในภาพร่างชิ้นที่ 4 มีการใช้เส้นดำกระชากอยู่ที่พื้นของห้องเป็นการระบายอารมณ์และความรู้สึกได้อีกแบบหนึ่ง ส่วนภาพร่างชิ้นที่ 5 เป็นรูปทรงของเตียงที่มีคอกล้อมเพื่อแสดงให้เห็นถึงการถูกกักขังให้อยู่คนเดียวในบรรยากาศที่เงียบเหงาไม่มีใครเช่นนี้

กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์

เทคนิคในการสร้างสรรค์โดยรวม เป็นเทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ(Lithograph)ทั้งสิ้น ดังนั้นในการนำผลงานมาขยายต้องมีการเพิ่มเติมรายละเอียดเล็กน้อยเพื่อให้เกิดบรรยากาศในงานจริงมากขึ้น

การสร้างภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph) เป็นภาพพิมพ์จากแม่พิมพ์ที่ถูกสร้างลวดลายอยู่บนผิวหน้าของแม่พิมพ์ ใช้วิธีไม่เข้ากันของน้ำกับไขมัน (แท่งไขมันหรือวัสดุไขมันต่างๆ เป็นหลักในการพิมพ์ กล่าวคือ ส่วนที่เป็นภาพลวดลายบนผิวหน้าแม่พิมพ์จะเขียนด้วยวัสดุไขมัน เมื่อผ่านขั้นตอนทางเคมีแล้ว ก่อนที่จะกลิ้งหมึกพิมพ์ใส่บนลวดลาย จำเป็นต้องทำให้เปียกด้วยการใช้น้ำลูบแม่พิมพ์ เพราะส่วนของภาพที่มีไขมันติดอยู่จะไม่ดูดน้ำ ดังนั้นเมื่อกำลังหมึกลงไปทั้งหน้าแม่พิมพ์ หมึกจะติดเฉพาะส่วนของรูปและลวดลายเท่านั้น ส่วนที่ไม่ได้เขียนรูปซึ่งเป็นผิวเรียบของหน้าแม่พิมพ์จะดูดรับน้ำและเป็นตัวป้องกันไม่ให้ติดหมึกพิมพ์ที่กลิ้งมา ดังนั้นเมื่อป้อนกระดาษและแม่พิมพ์เข้าแท่นพิมพ์ผ่านออกมาแล้วก็จะได้ภาพปรากฏบนกระดาษพิมพ์

คุณสมบัติพิเศษที่ได้จากภาพพิมพ์ชนิดนี้คือ สามารถสร้างความจัดของสี เส้น น้ำหนัก ที่แปรปรวนลงบนแม่พิมพ์ได้ ตามลักษณะของงานจิตรกรรมและงานวาดเส้น นอกจากนี้ยังมีลักษณะพื้นผิวต่างๆ ซึ่งเป็นลักษณะของงานภาพพิมพ์ชนิดนี้คือ ลักษณะพื้นผิวที่เป็นริ้วคราบ ต่าง ดวงอันเกิดจากการใช้วัสดุไขมันลูบแม่พิมพ์ การสร้างภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบจะต้องผ่านขั้นตอนที่ซับซ้อนหลายขั้นตอน ในที่นี้จะกล่าวถึงกระบวนการพิมพ์ตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนกระทั่งเสร็จสิ้นออกมาเป็นผลงาน

วัสดุและอุปกรณ์สำหรับการสร้างแม่พิมพ์

- วัสดุไขมันต่างๆ (ดินสอไข ขูช รับบิงอิ่งค์ หมึกพิมพ์ สีชอล์ก สีเทียน ฯลฯ) สำหรับเขียนรูปและลวดลายลงบนแม่พิมพ์
- แผ่นอลูมิเนียม (มีเกรนหยาบบนผิวหน้า) สำหรับเป็นเพลทแม่พิมพ์
- ฟองน้ำ แป้งฝุ่น ผ้าสาหลู ภาชนะใส่น้ำ พู่กัน แปรงขนกระต่าย กาวกระถิน (กาวบริสุทธิ์) กาวกรด น้ำมันสน ทินเนอร์ เรดแลกเกอร์ สำหรับเป็นวัสดุอุปกรณ์ และเคมีภัณฑ์ในการกัดกรด สร้างแม่พิมพ์
- ผงแมกนีเซียม สำหรับผสมหมึกพิมพ์ให้มีความข้น

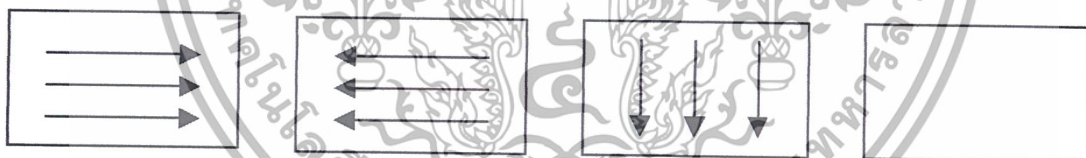
หมึกพิมพ์ สำหรับพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เกรียง สำหรับผสมและคนหมึกพิมพ์ให้เข้ากัน
- ลูกกลิ้ง สำหรับกลิ้งหมึกบนแม่พิมพ์
- แผ่นพลาสติก สำหรับรองรับไม้ครูดจากแท่นพิมพ์ในขณะที่ทำการพิมพ์
- กระดาษพิมพ์สำหรับพิมพ์ตรวจสอบ
- กระดาษพิมพ์สำหรับพิมพ์งานสำเร็จ

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์มีดังนี้

1. ทำความสะอาดเพลทแม่พิมพ์
2. เขียนรูปบนเพลทด้วยวัสดุใดๆ
3. นำมากัดกรดครั้งที่ 1 ด้วยวิธีการดังนี้
 - 3.1 โรยแป้งฝุ่นลงบนเพลทเพื่อไล่ความชื้น
 - 3.2 ผสมกรดกัดเพลทโดยใช้กรด 60% กับกาวบริสุทธิ์ 40% คนเข้าด้วยกัน
 - 3.3 เทส่วนผสมนี้ลงบนเพลท ใช้ฟองน้ำวนให้ทั่วเพลทประมาณ 4 นาที
 - 3.4 ใช้ฟองน้ำลูบออกแล้วเช็ดขอบเพลทด้วย
 - 3.5 ใช้ผ้าสาหลู้นเป็นก้อนกลมๆ เช็ดกาวให้เหลือบางที่สุด (ดูจากภาพประกอบ)

1

2

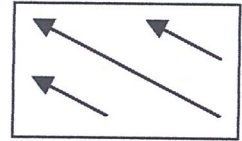
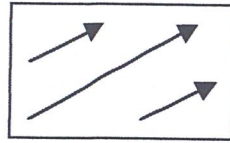
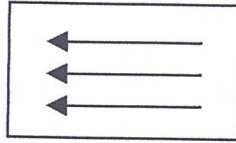
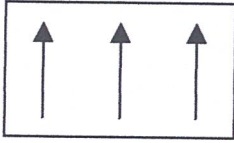
3

4

- 3.5.1 เช็ดทิศทางเดียวกันจากซ้ายไปขวา
- 3.5.2 เช็ดทิศทางเดียวกันจากขวาไปซ้าย
- 3.5.3 เช็ดทิศทางเดียวกันจากบนลงล่าง
- 3.5.4 เช็ดหมุนทั่วทั้งเพลท
4. เตรียมหมึกก่อนการพิมพ์ ถ้าหมึกมีความเหลวควรผสมหมึกด้วยแมกนีเซียม
5. ล้างไซออกจากหน้าเพลทด้วยวิธีการดังนี้
 - 5.1 เทน้ำมันสนลงบนเพลทเพื่อล้างไซเขียนรูปออกให้หมด ถ้าไม่หมดจำเป็นต้องใช้ทินเนอร์ล้างออก
 - 5.2 ใช้เศษผ้าชุบเรดแลกเกอร์วนให้ทั่วเพลทแล้วใช้ผ้าสาหลู้นเช็ดให้เหลือบางที่สุด

เอกสารนี้เป็น 5.3 นักอิเล็กทรอนิกส์ (หมึกพิมพ์ผสมน้ำมันสน) ถูกเขียนลงบนแผ่นพิมพ์แล้วนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. พิมพ์ตรวจสอบครั้งที่ 1 เริ่มจากการใช้กระดาษทิชชูเช็ดน้ำแอสฟัลต์มออก ตามด้วย ฟองน้ำเช็ดน้ำหน้าเพลทอีกครั้งแล้วจึงกลิ้งหมึกลงไปประมาณ 4 ชุดดังนี้

จากนั้นจึงใช้กระดาษฟรุ้ฟประมาณ 5 แผ่น วางปิดลงบนเพลทตามด้วยแผ่นพลาสติก

7. เมื่อนำกระดาษที่พิมพ์แล้วออกจากเพลท ใช้ฟองน้ำถูบนหน้าเพลททันทีแล้วตามด้วยการ กลิ้งหมึกพิมพ์ให้ครบทั้ง 4 ชุด
8. การกักรวดครั้งที่ 2 ด้วยวิธีการเดิม เปลี่ยนส่วนผสมของการกักรวดเพลทเป็น กาวกรด 50% กับกาวบริสุทธิ์ 50%
9. ล้างหมึกออกด้วยน้ำมันสน (ห้ามล้างด้วยทินเนอร์) แล้วใช้แอสฟัลต์มลงบนเพลทบางๆ
10. พิมพ์ตรวจสอบครั้งที่ 2 วิธีการเช่นเดียวกับครั้งที่ 1 แล้วจึงพิมพ์จริงด้วยกระดาษพิมพ์

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์อาจกระทำด้วยได้ด้วยการใช้ธรรมชาติเป็นสื่อ ด้วยการเลือกสรร เพิ่มเติม ตัดทอน หรือแปรสภาพของธรรมชาติให้เป็นรูปทรงที่สามารถสื่อแสดงความหมาย ซึ่งได้แก่ อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด หรือจินตนาการของผู้สร้าง หรืออาจกระทำได้ด้วยรูปทรงที่สร้างขึ้นเอง จากการประสานกันของทัศนธาตุซึ่งได้แก่ เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง สี และลักษณะผิว เพื่อแสดง อารมณ์ ความรู้สึก หรือความงามด้วยรูปทรงเองโดยไม่ต้องให้รู้ว่ารูปร่างนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งใด ในธรรมชาติ¹

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ศิลปินอาจสร้างรูปด้วยทัศนธาตุอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ แต่โดยความจริงแล้วถึงแม้จะใช้ทัศนธาตุหนึ่งสร้างรูปขึ้น ทัศนธาตุอื่นๆก็จะปรากฏตัวตามมาเอง เช่น เมื่อใช้เส้นสร้างรูปทรงขึ้นในงานชิ้นหนึ่ง จะมีที่ว่างหรือรูปร่างของที่ว่างปรากฏขึ้นพร้อมกับเส้นด้วย หรือเมื่อใช้สีระบายลงบนแผ่นภาพ ทัศนธาตุที่ปรากฏจะมีทั้งเส้นที่เป็นขอบเขตของรูปร่างของสี มีน้ำหนักอ่อนแก่ของสี มีที่ว่างรอบๆบริเวณสีและจะมีลักษณะผิวที่หยาบและละเอียด มีนหรือด้านของสีที่ระบายลงไป

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรีย์ภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกัน หรือการจัดระเบียบ หรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุ จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งที่ยึดเหนี่ยวนี้ก็คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ²

¹ ชลูด นิ่มเสมอ , องค์ประกอบศิลปะ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2538) ,หน้า 307

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เรื่องเดียวกัน ,หน้า 27

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลงานชิ้นที่ 1-5

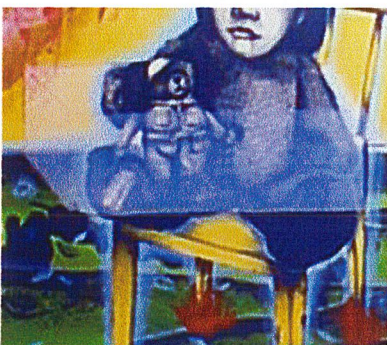
รูปทรง (Forms)

ก. ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงของตุ๊กตาที่มีใบหน้าเป็นใบหน้าของข้าพเจ้าที่แสดงอารมณ์ มาเป็นสื่อที่แทนค่าของการที่ข้าพเจ้าเปรียบเหมือนตัวเอง เป็นตุ๊กตาเก่าๆที่ถูกทิ้งขว้าง ส่วนของใบหน้าที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า เพื่อแสดงอารมณ์ที่ไม่พอใจ เหนงาและเบื่อหน่าย กับบรรยากาศเช่นนี้

ข. รูปทรงของบ้านที่มีไฟไหม้แทนค่าความเป็นบ้านที่อยู่แล้วรู้สึกกังวลและร้อนใจ เพราะต้องรอคอยคนอื่นๆกลับมาบ้าน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้ใช้ไฟแทนบรรยากาศที่ไม่ชวนอาศัยอยู่นั้น

ค. รูปทรงของกล้องที่จางๆเป็นการแทนค่าความหมายของการที่จำเป็นต้องอาศัยอยู่ในบ้านหลังนี้ เหมือนกับเป็นการถูกบังคับให้อาศัยอยู่ และการที่ทำให้รูปทรงของกล้องนั้นดูจางๆเพื่อเป็นการแทนค่าความหมายของความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

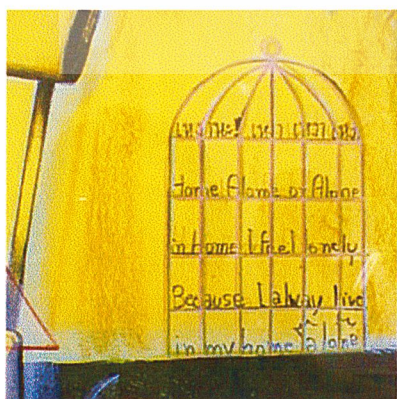
- ง. รูปทรงของตุ๊กตาหมีแทนค่าถึงสิ่งของผู้ปกครองมักซื้อมาฝากให้บุตรของตนเล่น เพื่อแก้เหงาเมื่อต้องอยู่คน เดียวภายในบ้าน

- จ. รูปทรงเตี้ยๆที่อยู่ในงานข้าพเจ้าสร้างให้มีคอกล้อม เพื่อแทนค่าถึงการถูกกักขังให้อยู่ภายในบรรยากาศที่เงียบเหงาไม่มีใคร

จากผลงานชิ้นที่ 1-5

เส้น (Line)

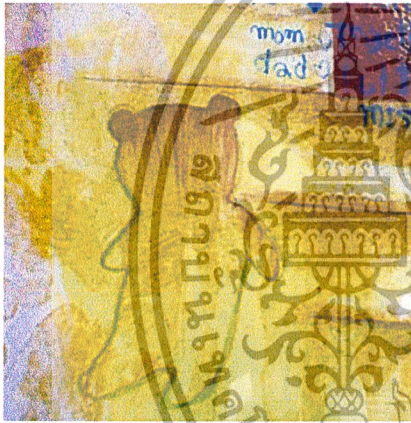

- ก. เส้นที่อยู่ในงานเป็นเหมือนกับเส้นร่างของรูปทรงของกรงนก แทนความรู้สึกที่เป็นอิสระกำลังเดือนหายไปกับอากาศ

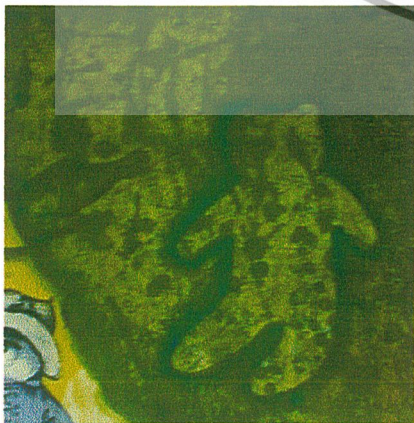
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. เส้นสีแดงที่เป็นเส้นร่างของกล่อง เพื่อเน้นถึง
อาการที่ถูกกักขัง ล้อมกรอบให้อยู่ภายใน
บรรยากาศที่เงียบเหงา

ค. เส้นที่เป็นรูปทรงของหมีที่ล่องลอย แทนค่า
ความอบอุ่นที่กำลังหลุดลอยและเลือนหายไป

ง. เส้นที่ขีดเป็นวงเล็กๆภายใต้ต้นไม้กิ่งไม้แทนค่า
อารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการระบายออกเป็น
อารมณ์ของเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

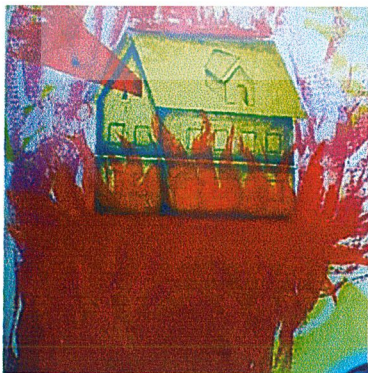
- จ. ตัวหนังสือที่อยู่ภายในต้นไม้กิ่งไม้เขียนเพื่อระบายออกถึงความรู้สึกนึกคิดภายในของข้าพเจ้า อารมณ์ต่างที่เกิดขึ้นเมื่ออยู่คนเดียว

จากผลงานชิ้นที่ 1-5

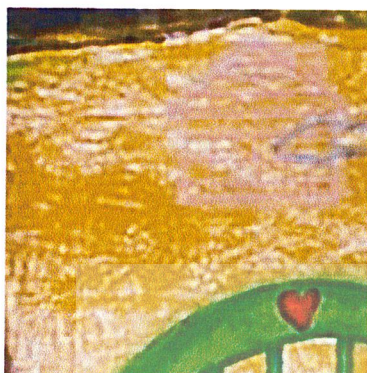
สี (Colour)

- ก. ชาว-ดำที่รูปร่างของข้าพเจ้าแทนค่าถึงความโดดเดี่ยว แปรลกแยก ไม่สามารถดูแลตัวเอง บรรยากาศและสีสรรคที่อยู่รอบตัวได้ เป็นชีวิตที่อยู่ภายในบ้านแล้วไม่มีความสุข ไม่เกิดสีสรรค เพราะต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวคนเดียว

- ข. สีแดงที่เป็นเปลวไฟแทนค่าถึงบรรยากาศของบ้านที่อยู่แล้วไม่มีความสุข มีแต่ช่วงเวลาของการรอคอย เหนงา โดดเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

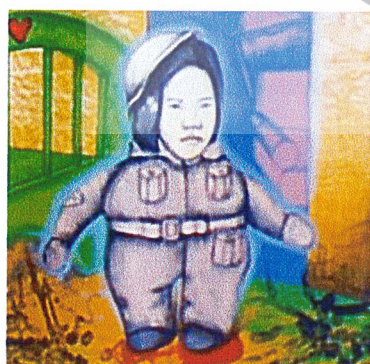
- ค. สีเหลืองภายในบรรยากาศของบ้าน แทนค่าถึงความอบอุ่นที่ควรจะมี และควรจะเป็นภายในบ้านของทุกๆคน

- ง. สีดำที่ใช้ไล่น้ำหนักบริเวณขอบนอกของงาน แทนค่าถึงอารมณ์ที่กดดัน เหงา และโดดเดี่ยว เป็นอารมณ์ที่รู้สึกเมื่อต้องอยู่ภายในบ้านเพียงคนเดียว

จากผลงานชิ้นที่ 1-5

น้ำหนัก (Tone)

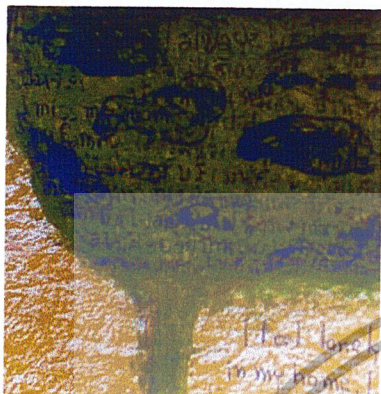

- ก. น้ำหนักเกิดจากการสร้างภาพวาดลายเส้นให้เกิดความป็นปริมาตร เพื่อเน้นอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกมาทางใบหน้า มีการสร้างระยะเพื่อเน้นโครงสร้างของรูปทรงกับพื้นหลังให้มีความแตกต่างกัน

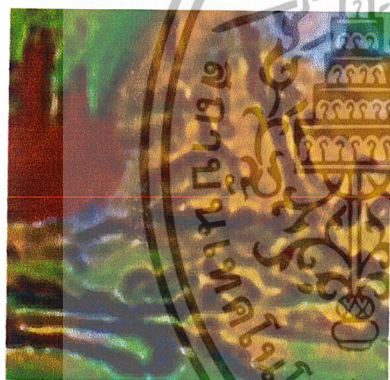
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลงานชิ้นที่ 1-5

พื้นผิว (Texture)

- ก. พื้นผิวที่เกิดจากการขีดเป็นวงเล็กๆภายในต้นไม้ เพื่อให้ภายในต้นไม้มีมิติมากขึ้น

- ข. พื้นผิวที่เกิดจากการเขียนทิวตามจุดต่างๆของบ้าน เพื่อให้เห็นถึงความเลื่อมของบ้าน ตามความรู้สึกของข้าพเจ้า

- ค. พื้นผิวที่เกิดจากการเขียนตัวหนังสือตามจุดต่างๆของงานเพื่อแสดงให้เห็นอารมณ์ที่อยู่ภายในตัวข้าพเจ้าเมื่ออยู่ภายในบรรยากาศที่เงียบเหงาเช่นนี้

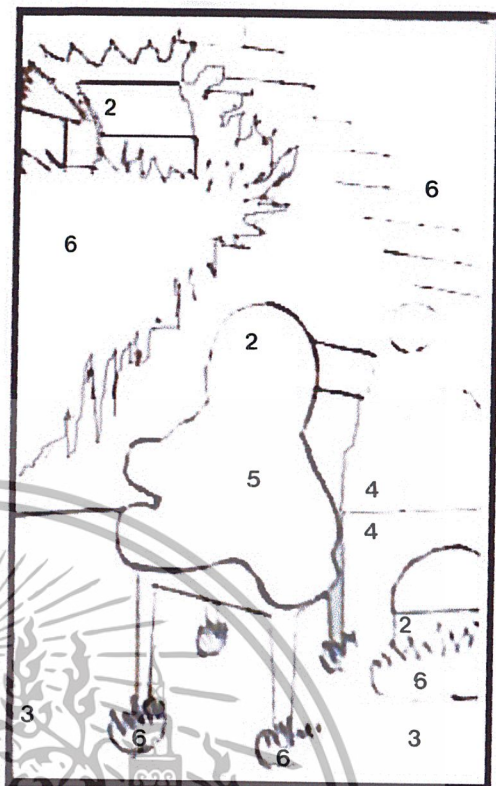
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ทัศนธาตุเป็นปฐมธาตุเบื้องต้นทางทัศนศิลป์ที่มีรูปลักษณะแตกต่างกันโดยธรรมชาติแล้วตัวทัศนธาตุเป็นสิ่งที่มีความหมายและความงามในบางแง่มุม ทัศนธาตุไม่ใช่ศิลปะในการสร้างสรรค์ เป็นเพียงเครื่องมือหรือสื่อที่จะใช้ประกอบการถ่ายทอดให้ปรากฏเป็นภาพเท่านั้น

โครงสร้างทางทัศนศิลป์ หรือบางที่เรียกว่าภาษาทางศิลปะ เป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างสรรค์และพิจารณางานศิลปะว่ามีความงามมากน้อยเพียงใด โครงสร้างทางทัศนศิลป์ประกอบด้วย ดุลยภาพ (Balance) สัดส่วน (Proportion) ความกลมกลืน (Harmony) ช่วงจังหวะ (Rhythm) และจุดเด่นของงานศิลปะ (Dominance) แต่หลักการเหล่านี้ไม่ได้เป็นกฎเกณฑ์ตายตัวที่จะต้องปฏิบัติตามทุกกรณี เพราะการจัดและสร้างสรรค์เป็นการแก้ปัญหาซึ่งอาจต้องดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้งานนั้นมีเอกภาพมากที่สุด

โครงสร้างทางทัศนศิลป์มีความจำเป็นสำหรับผู้เริ่มศึกษาทางด้านศิลปะ โดยเฉพาะทัศนศิลป์ เพราะจะทำให้เข้าใจวิธีการจัดภาพและสร้างภาพที่เหมาะสม มีความงามได้สัดส่วน หากผู้ศึกษาจะใช้วิธีการที่เรียกว่า “ลองผิดลองถูก” จะเสียเวลามากและจะต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการซื้อวัสดุอุปกรณ์มาทดลองค้นคว้าด้วยตัวเอง และไม่รู้วามลที่ออกมาจะเป็นอย่างไรพึงระลึกไว้เสมอว่า เริ่มต้นติมิชัยไปกว่าครึ่ง ในการสร้างสรรคงานจึงควรอาศัยหลักการของโครงสร้างทางทัศนศิลป์เข้าช่วย³

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเป็นโครงสร้างทางทัศนศิลป์ที่สำคัญและใช้มากในการสร้างสรรค์ให้ดูกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกันจนเกิดเอกภาพ (Unity) ความกลมกลืนของงานชิ้นนี้เกิดขึ้นโดยโครงสร้างส่วนใหญ่ที่เป็นสีในวรรณะอุ่น เช่น บรรยากาศโดยรวมและส่วนพื้นที่เป็นสีเขียว และมีการตัดกันในส่วนน้อย เช่น เปลวเพลิงที่เป็นสีแดง อีกทั้งยังมีความกลมกลืนของพื้นผิวที่มีการกระจายไปทั่วทั้งภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของงานชิ้นนี้เกิดขึ้นจากการใช้รูปทรงที่แตกต่างกันทั้งขนาดและรูปแบบ อีกทั้งมีความหลากหลายของน้ำหนัก โดยจะเห็นได้ชัดจากน้ำหนักส่วนที่เป็นพื้นจะมีน้ำหนักที่เข้มกว่าส่วนที่เป็นพื้นหลัง และลักษณะของพื้นผิวยังก่อให้เกิดความหลากหลายอีกด้วย เนื่องจากการทำเทคนิคในการทำลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันออกไป เช่น การเขียนไขหุข การเขียนด้วยดินสอไข การเขียนด้วยสีชอล์ก จนเกิดน้ำหนักที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสมดุลย์ (Balance)

เมื่อนำภาพแบ่งออกเป็นซ้ายและขวาจะมีน้ำหนักที่เท่ากันจากการสร้างรูปทรงให้เกิดการถ่วงดุลย์ทางสายตา ทำให้เกิดความรู้สึกที่เท่ากันของน้ำหนักทั้งสองด้านเป็นความสมดุลย์ซ้ายขวาที่เท่ากัน

4. สัดส่วน(Proportion)

เมื่อมองดูแล้วจะเห็นได้ว่าสัดส่วนภายในภาพถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เกิดจากน้ำหนักของสีที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ระหว่างผนังกับพื้นที่ข้างล่างซึ่งมีน้ำหนักเข้ม อีกทั้งรูปทรงต่างๆที่มีขนาดไม่เท่ากัน ที่ปรากฏอยู่ตามหมายเลข 4 ทำให้เกิดสัดส่วนที่แตกต่างกัน

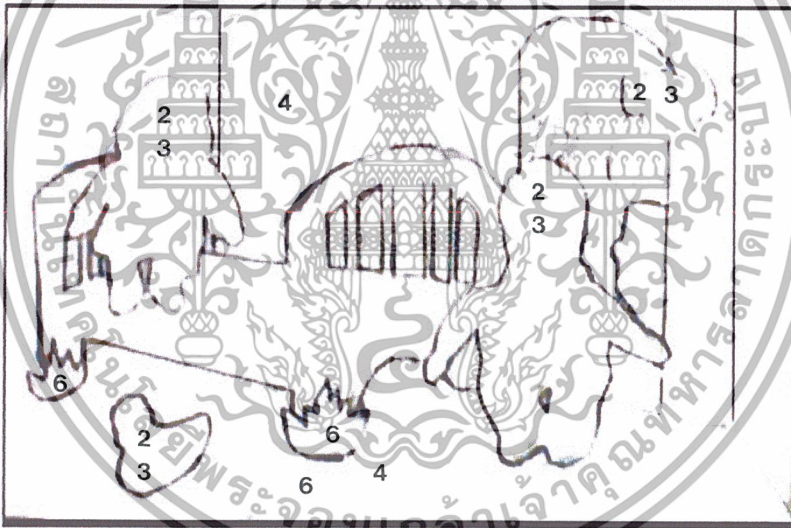
5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นของงานชิ้นนี้คือรูปร่างคนที่มีขนาดใหญ่และรายละเอียดที่มากกว่ารูปทรงอื่นๆ และรูปทรงนี้ยังใช้สีที่แตกต่างจากส่วนอื่นๆของงาน คือ สีขาว-ดำ ส่งผลทำให้รูปทรงที่กล่าวมามีความเด่นชัดที่อยู่ในงาน

6. การเคลื่อนไหว(Movement)

การเคลื่อนไหวของงานชิ้นนี้เกิดจากทิศทางต่างๆของเส้นที่อยู่ในงาน เช่น ทิศทางของเส้นที่เกิดจากเปลวเพลิง และทิศทางของพื้นผิวที่ถูกสร้างขึ้นตามจุดต่างๆภายในงาน

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเป็นโครงสร้างทางทัศนศิลป์ที่สำคัญและใช้มากในการสร้างสรรค์ให้ดูกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกันจนเกิดเอกภาพ (Unity) กลมกลืนของงานชิ้นนี้เกิดขึ้นโดยพื้นผิวที่ในภาพนี้จะใช้ในปริมาณมากการกระจายไปทั่วทั้งภาพจนเกิดการกลมกลืน และในเรื่องของสีที่มีการใช้บรรยากาศโดยรวมเป็นสีวรรณะอุ่น เช่นบรรยากาศโดยรวมและส่วนเตียงและพื้นที่เป็นสีเขียวและมีการตัดกันในส่วนน้อย เช่น เปลวเพลิงที่เป็นสีแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของงานชิ้นนี้เกิดขึ้นจากความหลากหลายของพื้นผิว ซึ่งมีการทำเทคนิคในการทำพื้นผิวที่แตกต่างกันออกไป เช่น การเขียนไขทูล การเขียนด้วยดินสอไข การเขียนด้วยสีชอล์ก จนเกิดน้ำหนักที่แตกต่างกัน และความหลากหลายยังเกิดขึ้นจากขนาดและรูปแบบของรูปทรงอีกด้วย

3. ความสมดุลย์ (Balance)

เมื่อนำภาพแบ่งออกเป็นซ้ายและขวาจะมีน้ำหนักของรูปทรงที่เท่ากันจากการสร้างรูปทรงให้เกิดการถ่วงดุลย์ทางสายตา เนื่องจากมีการถ่วงดุลย์กันของรูปทรงทางซ้ายและขวาของภาพ เช่น รูปทรงคนกับรูปทรงหมีที่ยืนอยู่บนเตียง รูปทรงเป็นและรูปทรงทรงหัวหมีที่แขวนอยู่ ทำให้เกิดความรู้สึกที่เท่ากันของน้ำหนักทั้งสองด้านเป็นความสมดุลย์ซ้ายขวาที่เท่ากัน

4. สัดส่วน (Proportion)

เมื่อมองดูแล้วจะเห็นได้ว่าสัดส่วนภายในภาพถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เกิดจากน้ำหนักของภาพที่แตกต่างกันระหว่างผนังกับพื้นที่ข้างล่างซึ่งมีน้ำหนักเข้ม

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นของงานชิ้นนี้คือรูปร่างคนที่มีขนาดใหญ่และรายละเอียดที่มากกว่ารูปทรงอื่นๆ อีกทั้งยังมีตำแหน่งในการวางและสีเส้นที่ต่างออกไปที่ ส่งผลทำให้รูปทรงที่กล่าวมามีความเด่นชัดอยู่ในงาน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของงานชิ้นนี้เกิดจากทิศทางต่างๆของเส้นที่อยู่ในงาน เช่น ทิศทางของพื้นผิวที่ถูกสร้างขึ้นตามจุดต่างๆภายในงาน เช่น การสลัดไขทูลลงไปในงาน และ ทิศทางของเส้นที่เกิดจากเปลวเพลิง

บทที่ 5

บทสรุป

สิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็น เข้าใจ และเกิดความรู้สึกเกี่ยวกับบ้านของข้าพเจ้า และบ้านในสภาพสังคมปัจจุบันนั้น เป็นเพียงบ้านที่มีแต่สิ่งของเครื่องใช้ ไม่ได้ให้ความรู้สึกว่าเป็นบ้าน เนื่องจากคุณพ่อ คุณแม่แยกทางกัน พี่ไปอยู่กับคุณแม่ คุณพ่อน้อยครั้งที่จะมีเวลาอยู่บ้าน ข้าพเจ้าอยู่กับคุณย่าสองคน ดูเหมือนว่าสิ่งของเงินทองจะมีคุณค่ามากกว่าความรู้สึกทางจิตใจ กับความเหงา ความโดดเดี่ยวที่เกิดขึ้นมา กลับสร้างคามไม่พึงพอใจและเจตคติที่ไม่ดีต่อชีวิต ทั้งหมดเป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า แต่อีกนัยยะหนึ่ง มันยังบ่งบอกถึงวิกฤตที่เกิดขึ้นในสถาบันครอบครัวของสังคมยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดีเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมในปัจจุบัน เป็นการให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว และเป็นการเตือนใจผู้ปกครองไม่ให้เลี้ยงดูบุตรแบบปล่อยปละละเลย อีกทั้งยังเป็นการปกป้องบุตรและเยาวชนให้ห่างไกลจากปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการทำแท้งเถื่อน ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาต่างๆอีกมากมายที่ผลของมันนั้นเกิดขึ้นมาเป็นลูกโซ่รวมไปถึงความรู้สึกที่ถูกทอดทิ้ง และสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นกับสังคมปัจจุบัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานไปในแบบกึ่งนามธรรม ถ่ายทอดออกมาผ่านกระบวนการทางศิลปะ โดยผ่านกระบวนการภาพพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ(Lithograph) ซึ่งข้าพเจ้าได้สร้างผลงานออกมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 6 ชิ้น ตามแนวความคิดที่ข้าพเจ้ากำหนดไว้ในข้างต้น

ปัญหาและข้อเสนอแนะ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานส่วนใหญ่ เป็นปัญหาจากขั้นตอนกระบวนการเขียนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการเขียนทูลหรือการใช้ดินสอไขไล่น้ำหนักในงาน และในขั้นตอนของการกัดดาวกรตซึ่งต้องใช้เวลาที่พอเหมาะกักับน้ำหนักที่เขียนลงไปบนแผ่นแม่พิมพ์ต้นแบบ เพราะถ้าใช้เวลาในการกัดดาวน้อยไปก็จะทำให้น้ำหนักเข้มกว่าต้นแบบที่เขียน และถ้าใช้เวลามากก็จะทำให้น้ำหนักอ่อนกว่าต้นแบบที่เขียนไว้ และในขั้นตอนของการพิมพ์นั้นต้องผสมสีและทดลองพิมพ์ก่อนเพื่อให้ผลงานจริงนั้นมีสีตรงกับภาพร่าง ดังนั้นในขั้นตอนการทำงานในเทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบนั้นต้องอาศัยระยะเวลาในการทำงานมาก และเทคนิคต่างๆยังคงควบคุมได้ยาก ต้องอาศัยความชำนาญฝึกฝนทำจริงเชี่ยวชาญจึงจะทำให้ผลงานออกมาเป็นที่พึงพอใจและเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

ชนิษฐา วิเศษสาร . จิตวิทยาทั่วไป . กรุงเทพมหานคร:งานตำราและเอกสารการพิมพ์ คณะครู
ศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2540

Weisberg , Ruth . The best of printmaking . Massachusettes : Rockport Publishers, Inc. ,
1997

ชลูด นิมเสมอ . องค์ประกอบของศิลปะ . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2538

สุชาติ เกาทอง . หลักการทัศนศิลป์ . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิทย์พัฒน์ , 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โตดเดี่ยวผู้น่ารัก , 2545
 ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ
 56 X 56 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่กับตัวเอง หมายเลข , 2545

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

86.5 X 56 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่กับตัวเอง หมายเลข 3 , 2545

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

86.5 X 56 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่กับตัวเอง หมายเลข 4 , 2545

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

53.5 X 84 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่กับตัวเอง หมายเลข 5, 2545

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

53.5 X 84 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

อโณทัย ศิริชัย

เกิด 28 กันยายน 2523

การศึกษา -โรงเรียนสมฤทัย

-โรงเรียนศรีอยุธยา

-สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรม

ศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

ที่อยู่ 76/2-3 ซอยอินทามาระ 1 ถนนสุทธิสาร แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้